

ת"פ 33992/07/15 - מדינת ישראל נגד עובידה טוויל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33992-07-15 מדינת ישראל נ' טוויל(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

נגד
עובידה טוויל (עציר)

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות הסתה ל אלימות או טרור, לפי סעיף 144ד(2) לחוקר העונשין, וכן בתשע עבירות תמיכה בארגון טרור, לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודה למניעת טרור.

מדובר בפרסומים אשר נעשו דרך הרשת החברתית "פייסבוק", במהלך תקופה ארוכה שנעה החל מחודש מרץ 2014 ועד חודש יוני 2015. בסמוך לפרסום הראשון המיוחס לנאשם, חלה התדרדרות קשה במצב הביטחוני, בעקבות חטיפת שלושת הנערים שעאר, פרנקל ויפירח ורציחתם, חטיפת הנער אבו חדיר ורציחתו, מבצע צוק איתן, וכן גל נרחב של פעולות טרור אלימות ברחבי הארץ, הכולל פיגועים כנגד אנשי בטחון ואזרחיים יהודיים, עד לימים אלה.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם היה בעל חשבון פייסבוק, באמצעותו פרסם פרסומים שונים הכוללים אמירות, סרטונים ותמונות. לחשבון זה היו 1,723 חברים ו-48 עוקבים, אשר הפרסומים הוזנו ישירות לחשבונותיהם, וכן היו גלויים לעיני כל במרשתת. הפרסומים זכו לסימני חיבוב ותגובות, וכן שותפו בחשבונות של משתמשים אחרים.

2. המאשימה טענה כי הנאשם מהווה "אנשיית פייסבוק", זאת נוכח כמות החברים לחשבון שלו, וכן הדגישה את משך הפרסומים לאורך תקופה ארוכה, זאת בנסיבות של מצב בטחוני קשה. הנאשם ביצע חלק מהעבירות אף לאחר שהתקבלו גזרי דין במקרים דומים, ומכאן שאין להקל עימו בשל כך שמדובר

באכיפה מסוג חדש. לפיכך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, ולאור עברו הפלילי של הנאשם - להטיל עליו מאסר למשך 18 חודשים.

3. ב"כ הנאשם טען כי רכיב ההסתה בפרסומי הנאשם, הינו מינורי, וכן כי מדובר בפרסומים אשר זכו לסימני חיבוב מעטים בלבד. מרבית הפרסומים הינם ישנים, עוד בטרם החלו מעצרים של מסיתים במרשתת. עוד טען ב"כ הנאשם, כי מאז שוחרר ממאסרו האחרון, הקים משפחה, ועלה על מסלול נורמטיבי. לפיכך, עתר להסתפק במאסר למשך 9 חודשים.

הנאשם בעצמו, טען כי נפגש במהלך תקופת ביצוע העבירות עם קצין מודיעין, אשר לא אמר לו דבר לגבי איסור פרסומים בפייסבוק. לו היה יודע כי הדבר יובילו למאסר, היה נמנע מכך.

מתחם הענישה

4. המאשימה יחסה לנאשם מספר עבירות, זאת במסגרת אישום אחד. בחינה מהותית של העובדות המיוחסות לנאשם בכתב אישום זה, בהתאם למבחן הקשר ההדוק, מעלה כי מדובר בנסיבות של אירוע עבריני אחד, מספר מקרים המהווים חלק מאותה תכנית עבריינית (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 6341/14 **ניסים בן אישטי נ' מדינת ישראל**, (8.7.2015); ע"פ 3614/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015) (להלן: "ענין פן"); ע"פ 5643/14 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל**, (23.06.2015); רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל**, (7.5.2015)).

במסגרת שיקול גדרי מתחם הענישה, יש להתייחס לעובדה שמדובר במספר מעשי עבירה, ובהתאם לקבוע מהו רף הענישה המכסימלי, המורכב מצרף עונשי המכסימום שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים (ראו ענין פן, פסקאות 140-141).

5. הסתה ל אלימות וכן הבעת תמיכה בארגון טרור, פוגעים בבטחון הציבור ובשלומם, בהיותם קרקע פורה ומאיצה לצמיחת פעולות טרור והוצאתן מהכוח אל הפועל. מדובר בסכנה לכוחות הבטחון המשמשים כמגן לחברה, סכנה לחיי אזרחים תמימים, וכל פרט ופרט במדינה. אותו אדם המסית, אינו מודע לאופן בו יתפרשו דבריו וכן לדפוסי אישיותו של האחר, אשר קולט דברים אלה. ככל שהיקף ההסתה רחב יותר, וכן מעמדו של המסית בחברה משמעותי יותר, גוברת הסכנה להשפעת דברי ההסתה, וגדל המשקל שיש לתת לכך בקביעת מתחם הענישה. יחד עם זאת, יש לזכור כי די באדם אחד הנח להשפעה, קשוב לדברי ההסתה, ובעל מאפייני אישיות מסויימים, על מנת להביא לידי מימוש דברי ההסתה. כאשר מדובר בהסתה באמצעות רשת הפייסבוק, לא ניתן אף להעריך את היקף התפוצה, שכן הדברים גלויים לעיני כל במרשתת, וכן אותם נמענים עשויים להעביר פרסום זה או אחר, בשיתוף, לקבוצות נוספות. כאשר מדובר במקרה זה, בכמות מינימלית של למעלה מ-1,700 קולטים של כל אחד מהפרסומים, ניתן לקבוע כי מדובר בתפוצה רחבה.

מידת הפגיעה של עבירות אלה בערך העליון של חיי אדם, הביאה את המחוקק להגביל את חופש הביטוי, על מנת להגן על ערך זה. כאשר מדובר בהסתה ל אלימות, קבע המחוקק עבירה זו כעבירה מסוג פשע, ולעומת זאת את עבירה התמיכה בארגון טרור כעבירה מסוג עוון. כך, יש להתייחס לאף

לעובדה שמרבית המקרים באירוע הנדון, תשעה במספר, הינם תמיכה בארגון טרור ומיעוטם, שלושה, הוא הסתה לאלימות. בחינת אופי הפרסומים, מעלה כי פרסומי התמיכה בארגון טרור, נושקים בנסיבותיהם לעבירת ההסתה לאלימות, ומכאן שנמצאים ברף יחסית גבוה, דוגמת שילוב קריאות התמיכה בארגון החמאס עם תמונות מבצעי פיגועים רצחניים (ראו סע' 7 לעובדות כתב האישום). אף הפרסומים לאלימות, אינם מצויים ברף נמוך, זאת נוכח אופי הקריאות בהם, דוגמת הקריאה של הנאשם לבנו לדרוס, ביום בו התרחש פיגוע רצחני באמצעות דריסה, ובהמשך קריאה לבנו כי כשיגדל אף יערוף ראשים ולא יסתפק בדריסה בלבד (סע' 6 לעובדות כתב האישום). יש לתת משקל אף לתקופה בה פורסמו הדברים, על רקע פיגועים רבים, הפרות סדר, פגיעה קשה בבטחון האישי ומתיחות רבה, בה כל אמירה עלולה להביא לידי פגיעה בחיי אדם.

6. יש לתת משקל מסוים לקולא, לעובדה שסוג העבירות הנדון, בנסיבות ביצוע באמצעות המרשתת, לא נדון בעבר, עד לפני כשנה. מדובר במשקל מסוים בלבד, שכן עבירות ההסתה לאלימות והתמיכה בארגון טרור, נאכפו במשך שנים. השימוש שנעשה לאחרונה בטכנולוגיה חדשה, נעשה תוך מודעות מלאה של מבצעי העבירה, לכך שהדברים המופצים על ידם אכן מגיעים לעיניים קוראות, גם אם לא לאוזניים שומעות. יתרה מכך: השימוש הנעשה במרשתת לצרכים אלה, הופך את ביצוע העבירות לפשוט וקל, בסתירה למידת הסכנה הממשית הנובעת מהפרסומים, כעלולים להוביל למעשי טרור קשים. עוד אוסיף, כי גם אם מדובר בענישה לגבי נסיבות שטרם נדונו בעבר, **"אל לנו להיקלע ל'מעגל שוטה' בשל כך, על יסוד גישה שתתריע תמיד כנגד החלתה של גישה ראויה בפעם הראשונה"** (ע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' אייל עדן, (29.04.2013), פסקה 23).

מרבית הפרסומים בכתב אישום זה, בוצעו לפני ההליכים המשפטיים והענישה שנקבעה לעבירות אלה, אולם הנאשם המשיך במעשיו אף לאחר מכן, במהלך שנת 2015.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, לרבות הפסיקה אליה היפנו הצדדים, תוך דגש על אופי דברי ההסתה, כמות הפרסומים, התקופה בה פורסמו וכן היקף התפוצה המוכח, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין שישה ל-21 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

8. הנאשם הורשע בעברו בשל עבירות חברות בהתאגדות בלתי חוקית וחיזוק ידיים, הרשעה בגינה נדון בשנת 2005 ל-66 חודשי מאסר בפועל. לאחר שחרורו, הורשע שוב הנאשם בשנת 2011, בעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, הרשעה בגינה נדון למאסר למשך 22 חודשים. העבירות בהן הורשע הנאשם כעת, מעידות על כך שלא זנח את הדרך בה הוא צועד במשך שנים רבות, גם אם מדובר בעבירות קלות ביחס לעבירות הקודמות בהן הורשע. הרשעותיו של הנאשם עוסקות כולן בעבירות בטחוניות, הפוגעות בשלום אזרחי המדינה ובבטחונם. על אף מאסרים ממושכים שריצה, הנאשם שב וביצע את העבירות בהן הורשע כעת, זאת על פני תקופה ארוכה. אין מדובר באדם ללא הרשעות

קודמות, אשר נתקל לראשונה בחייו במשפט פלילי ובענישה, אלא באדם אשר חווה את שלילת חרותו בעבר, אך שב לביצוע עבירות בעלות אופי בטחוני.

אני סבור, כי מעבר הנאשם מביצוע עבירות בטחוניות משמעותיות יותר, לעבירות בהן הורשע בתיק זה, לצד הצהרתו כי היה נמנע מביצוען לו היה יודע שצפוי לו עונש מאסר, מעידים על הצורך בענישה מרתיעה. קלות ביצוע עבירות אלה, הנעשות בדלת אמות, מחייבת ענישה ממשית ומרתיעה. אציין, כי פסקי הדין אליהם היפנו הצדדים, המתייחסים לעבירות דומות, עוסקים כולם בכתבי אישום אשר הוגשו לפני למעלה משנה, שם התייחס בית המשפט לכך שמדובר בנסיבות ביצוע עבירה, אשר טרם נדונו בעבר.

לצד כל האמור, יש לתת משקל לקבלת האחריות על ידי הנאשם, אשר הודה במיוחס לו, וחסך במשאבי ניהול המשפט.

נוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, זאת בניכוי ימי מעצרו בין הימים 25/6/2015 עד 2/7/2015 וכן מיום 25/8/2015 ואילך.

ב. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו, אחת העבירות

בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ו, 13 ינואר 2016, במעמד הצדדים.